

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct.
Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia**

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

ver. 29.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82999](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82999)

ita fere Abulenſis quamvis pluribus exponit. Tu domine dicis, quod non est bonum accipere panem filiorum, & dare canibus, & tamen bonum est de illo dare saltem micas cadentes: ita tu potes.

VERSUS 28.

Tunc respondens Iesus ait illi: Omulier magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia eius ex illa hora.

QUESTIO I.

Quæ fides illa fuerit?

§.1. **M**iculus, ceteriq; fiduciam de prædestinatione interpretantur.

Constat principio fuisse fidem, qua credidit, posse à Christo filiam sanari; deinde sperabat auxilium, adeo ut etiam videns uxorē suā in domo, non tamen desperavit, ut monet Chrysost. Quod si quispiam asserat, eam cerro credidisse se prædestinatā, ea q; fide impetrasse filia sanitatem, id sine vllā verisimilitudine pronuntiabit, atq; adeo non sine robore; tota in eo est, ut filia sanitatem impetret. & Christus: magna est fides tua, fiat tibi sicut vis, fides ergo de Christi potētiā erat, & spes de bonitate. De sua prædestinatione verbum diuinū non habebat, cum enim canis vocaretur, non reuelabatur illi sua prædestinatio. Quin imo fides prædestinationis filiae sanātem impetrare non poterat. Quis verò eam doceret; eam in omni scelere permanentē, esse iustam antē penitentiam, eam iustitiam amittere nullo vñquam crimine posse? Nondum ista docebantur, nondum prodierat talium author Zuinglius. Ipsa simpliciter filia sanitatem, cum tot miracula vidisset, à Christo petebat.

VERSUS 29.

Et cum transisset inde Iesus, venit secus mare Galilee, & ascendens in montem sedebat ibi.

QUESTIO I.

Quid in Iudæā præsint?

§.1. **D**ivesse à finibus gentilium, & Iudææ latitudine transiit, à mari mediterraneo veniens confedit ad mare Galilee. Sanat autem Primò x̄p̄s claudos, latini multi li-

bri habent primo loco mutos, sed cum Græco exsente Syrus.

Deinde x̄p̄s cecos.

Tertio x̄p̄s mutos.

Quarto x̄p̄s debiles, Erasmus mutuos.

§.2. Obicit Bullingerus, non ad sanctos, sed ad Christum deferendos. Quæ obiectio locum haberet, si non ad sanctos Christi virtute sanatos adducerentur. Quid de sanctis factum sit, acta Apostolorum nos docent, & sequentium temporum historia.

VERSUS 38.

Erant autem, qui manducaverant quatuor millia hominum, extra parvulos & mulieres.

QUESTIO I.

Ubi Christus subsedit?

§.1. **M**arcus 8. 10. vocat Dalmanutha, Græcus δαλμανουθα. hoc i. Reg. 17. 26. legitur, sed apud Marcum in partibus Dalmanutha. Aug. 1. 2. de consensu Evangelistarum c. 51. Beda, aiunt olim fuisse Magadan, non Dalmanutha, sed hoc nusquam alibi legitur. Quædam exemplaria x̄p̄s, Syrus x̄p̄s, forte locus Maceda dictus. Alij Magadan, & esse volunt in tribu Iuda.

Hieronym. suo tempore regionem dictam Magadanam. Nobilis illa Zach. 12. 11. est Maggedo, sed alia omnino est. Græcus δαλμα. Syrus autem vocat fines δαλμα. nisi scriptum est δαλμα. Maggelu, nam facilis est commutatio inter δ & γ. His in locis complura fecit miracula, diu simeq; docuit. Miraculum de panibus multiplicatis omitto: quia satis explicatum est c. 4. id quod simile est. Sunt tamen nonnulla observatu dignissima: Nimirum ex auditoribus multos triduanam inedia sustinuisse, amore audiendi verbi Dei, iamque debilitatos fuisse, ut didmitterentur ieiunii, in via deficerent. Quod magnam eorum debilitatem indicat. Nec enim procul a locis habitatis, & oppidis aberant.

Quin & illud notandum. Iam plures panes, pauciores conuiuas esse, & pauciores tamen sportas referri, ut appareat solius diuinæ potētiæ hoc opus esse, quæ ex paucioribus plura, ex pluribus pauciora facit. Plenum illi fuit in omnes, & in omnia. Tam ex vno pane mille, quam ex decem potest centum efficere. Qui enim mundum fecit verbo, cur non in mundo faciat, quæcūq; facere placuit?

CAPUT XVI.

Mar. 8. b. 12.
Luc. 12. g. 14.
Sup. 2. g. 12.
Ioan. 2.
Mar. 8. b. 14.
Luc. 12. a. 1.
Sup. 14. c. 17.
Ioan. 6. b. 9.
Sup. 15. a. 41.
Marc. 8. c.
17.
Luc. 9. c. 18.
Ioan. 6. g. 69.
Ioan. 1. f. 42.
Mat. 12. g. 24.
Ioan. 10. c.

Et accesserunt ad eum Pharisei, & Sadducei tentantes: & rogauerunt eum ut signum de celo ostenderet eis. 2. At ille respondens, ait illis: Facto vespere dicitis: Serenum erit, rubicundum enim est caelum. 3. Et mane: Hodie tempestas erit, nubilat enim triste caelum. 4. Faciem ergo tuam, & diiudicare noster: signa autem temporum non potestis scire? Generatio mala & adultera signum querit: & signum non dabitur ei, nisi signum Iona Propheta. Es relictis illis, abiit. 5. Et cum venissent discipuli eius transierunt, obliuisci sunt panes accipere. 6. Qui dixit illis: Inuenerimini, & caute a fermento Phariseorum, & Sadduceorum. 7. At illi cogitabant intra se dicentes: Quia panes non accepimus. 8. Sciens autem Iesus, dixit: Quid cogitatis intra vos modica fidei, quia panes non habetis? 9. Nondum intelligitis, neque recordamini quinque panum in quinque millia hominum, & quot copiosos sumpsisistis? 10. neque septem panum in quatuor millia hominum, & quot sportas sumpsisistis? 11. Quare non intelligitis quia non de pane dixi vobis? 12. Tunc intellexerunt, quia non dixit cauendum à fermento Phariseorum, & Sadduceorum? 13. Venit autem Iesus in partes Caesarea Philippi: & interrogabat discipulos suos, dicens: Quem dicunt homines esse filium hominis? 14. At illi dixerunt: Alii Iesum Baptistam, alii autem Eliam, alii vero Ieremiam, aut unum ex Prophetis. 15. Dicit eis Iesus: Vos autem quem me esse dicitis? 16. Respondens Simon Petrus dixit: Tu es Christus, filius Dei viui. 17. Respondens autem Iesus, dixit ei: Beatus es Simon Bariona: quia caro, & sanguis non reuclauit tibi, sed pater meus qui in

pro p̄tero
et paulo